

Verzender
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance
Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 1, 1000 Brussel
Hoge Raad voor vrijwilligers

Uw mail van
Uw kenmerk:
Ons kenmerk:

Datum: 7 februari 2017

Aan Mevrouw Van Hoof en de Heer
Vercamer

Volksvertegenwoordigers

Betreft: Advies van de Hoge Raad voor vrijwilligers (HRV) betreffende het wetsvoorstel van 6 juli 2016 met betrekking tot de werkloosheidsreglementering en vrijwilligerswerk in het buitenland.

Geachte Volksvertegenwoordigers,

De Hoge Raad voor Vrijwilligers, een federaal adviesraad met betrekking tot het vrijwilligerswerk en de rechten van de vrijwilliger, heeft uw wetsvoorstel met veel aandacht bestudeerd. De Hoge Raad voor vrijwilligers (HRV) heeft deze tekst aan zijn leden voorgelegd tijdens zijn algemene vergadering van 29 november 2016.

Hieronder vindt U het advies op uw wetsvoorstel.

De huidige werkloosheidsreglementering voorziet reeds in de mogelijkheid om zich als vrijwilliger, onder bepaalde en duidelijke voorwaarden, in het buitenland te engageren.

Zonder de reeds bestaande bepalingen in vraag te stellen, is de HRV voorstander van iedere wijziging van de werkloosheidsreglementering die het mogelijk maakt dat het vrijwilligerswerk in het buitenland (zoals in België) nog meer toegankelijk wordt.

Daarom verheugt de HRV zich erover dat Els Van Hoof en Stefaan Vercamer een wetsvoorstel tot wijziging hebben ingediend, met als doel de belemmeringen voor het vrijwilligerswerk in het buitenland weg te nemen, zowel voor de jongeren in de beroepsinschakelingstijd als voor de volledig uitkeringsgerechtigde werklozen.

In het wetsvoorstel wordt gevraagd dat de jongeren in de beroepsinschakelingstijd de periode van vrijwilligerswerk in het buitenland kunnen laten meetellen voor het aantal dagen (310 dagen, uitgezonderd de zondagen) dat nodig is om inschakelingsuitkeringen te ontvangen.

De HRV ondersteunt dit voorstel, temeer omdat de jongeren die voor het Europees Vrijwilligerswerk (één van de kernonderdelen uit het Erasmus+-programma van de EU) in het buitenland verblijven, reeds van deze gelijkstelling kunnen genieten.

Wij begrijpen dan ook niet waarom vrijwilligerswerk, verricht in het buitenland in het kader van een andere organisatie, niet gelijkgesteld zou kunnen worden.

De HRV wijst overigens op de absolute noodzaak van het behoud van het recht op kinderbijslag tijdens de periode waarin men in het buitenland vrijwilligerswerk verricht. Mocht dit niet het geval zijn, dan zou dit de jongere en/of zijn gezin kunnen benadelen.

In het wetsvoorstel wordt gevraagd dat volledig uitkeringsgerechtigde werkloze ,ongeacht zijn of haar leeftijd, wordt vrijgesteld van de verplichting om beschikbaar te blijven voor de arbeidsmarkt.

Net als bij de jongere in een beroepsinschakelingstijd raadt de HRV aan dat de volledig uitkeringsgerechtigde werkloze vrijwilligerswerk in het buitenland kan verrichten. De HRV adviseert daarom dat de rechten van de volledig uitkeringsgerechtigde werkloze tijdens het volledige verblijf in het buitenland behouden blijven en dat de werkloosheidsuitkeringen in die periode worden bevroren, behalve indien er een meer voordelige bepaling in de reglementering van de RVA bestaat. Met andere woorden, de periode van het verblijf in het buitenland zal het recht op de werkloosheidsuitkeringen met evenveel maanden verlengen.

In het wetsvoorstel wordt voorgesteld om de duur van de vrijstelling van de verplichting om beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt te beperken tot 3 maanden per kalenderjaar en dat deze vrijstelling om een uitzonderlijke reden maximaal met één jaar kan worden verlengd.

De HRV stelt voor geen maximale duur op te leggen.

In het wetsvoorstel staat dat het vrijwilligerswerk in het buitenland moet kaderen in een programma van een in een koninklijk besluit genoemde organisatie of een organisatie zoals vermeld in de wet van 3 juli 2005.

Het is voor de HRV essentieel dat het vrijwilligerswerk dat in het buitenland wordt verricht een activiteit is zoals bepaald in de wet van 2005 en dat deze activiteit wordt verricht in goede omstandigheden. Daarom stelt de HRV voor deze bepalingen uitsluitend te laten gelden voor jongeren in de beroepsinschakelingstijd en voor volledig uitkeringsgerechtigde werklozen die vrijwilligerswerk in het buitenland verrichten onder de vlag van organisaties die door de federale overheid of de deelgebieden erkend of goedgekeurd zijn.

Het wetsvoorstel bepaalt dat de kandidaat voor vrijwilligerswerk in het buitenland voorafgaandelijk een vrijstelling van de directeur van het werkloosheidsbureau moet verkrijgen.

Hoewel de HRV pleit voor de afschaffing van de meldingsplicht van de kandidaat-vrijwilliger bij de RVA, stelt de HRV toch voor dat voor vrijwilligerswerk in het buitenland jongeren in beroepsinschakelingstijd of volledig uitkeringsgerechtigde werklozen vóór hun vertrek de periode van hun vrijwilligerswerk in het buitenland en de contactgegevens van de organisatie waarbij zij zich als vrijwilliger verbinden, formeel meedelen aan de directeur van het werkloosheidsbureau.

De HRV vindt immers dat het vrijwilligerswerk in een erkende structuur als een recht moet worden beschouwd, ongeacht of het in België of in het buitenland wordt verricht .

Samengevat is de HRV er meer dan ooit van overtuigd dat het vrijwilligerswerk, in België of in het buitenland, een krachtige katalysator is voor burgerschap. Het stimuleert en vormt een kritische geest, zorgt voor openheid ten aanzien van de wereld en draagt bij tot een serene democratische samenleving. Daarom moet de werkloosheidsreglementering volgens de HRV worden aangepast, zodat alle belemmeringen voor vrijwilligerswerk in het buitenland – dus een ervaring op het vlak van burgerschap – worden weggenomen.

Voor de Raad,

De Voorzitter,

Philippe ANDRIANNE